

عنوان مقاله:

بررسی انتقادی تفسیر شارحان روایت محمدبن عبید از امام رضا (علیه السلام) در نفی رویت پذیری خداوند

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگ رضوی، دوره 11، شماره 42 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

محمدهادی توکلی - استادیار فلسفه و کلام اسلامی، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه

خلاصه مقاله:

در منابع معتبر روایی امامیه، همچون اصول کافی، در ضمن بحث از رویت پذیری خداوند از امام رضا (علیه السلام) روایتی نقل شده است که مضمون آن روایت این است که رویت خداوند با ایمان با او، نه در دنیا و نه در آخرت، قابل جمع نیست و ازین رو، رویت خداوند امکان ندارد. اندیشمندان شیعی این روایت را از روایات صعب و غامض برشمرده اند و در تبیین معنای آن راه حل های متعددی را پیشنهاد کرده اند. اما به نظر می رسد که هیچ یک از راه حل های مورد ارائه، قابل پذیرش نیست؛ چرا که برخی از معانی پیشنهادشده یا با ظاهر روایت همخوان نیست و یا آنکه برخی از آنها به لحاظ معنا نمی توانند مطابق با روایت باشند. بدین جهت یا باید در تبیین معنای این روایت به دنبال راه حل دیگری بود و یا آنکه به جهت ناشناخته بودن محمد بن عبید - که راوی آن است - صدور آن را لاقول به شکلی که در منابع روایی آمده است، نفی نمود.

کلمات کلیدی:

رویت خدا، علم ضروری، علم اکتسابی، ایمان، علم شهودی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1737875>

